

Розстання

Михайль Семенко

Люблю, коли ми ображені
І розходимось, як чужі, —
Розходимось недоказані,
З тривогою в душі.

Розходимось і знову стрінемося —
Це ж міф, що ми чужі!
Ми обое — подумай — де ми дінемося,
Скажи!